

בש"פ 6174/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט העליון

בש"פ 6174/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה (ראשונה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בתשרי התשפ"ב (14.09.21)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב: עו"ד אריאל עטרי

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), במסגרתה מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב בשעיים מימים נוספים החל מיום 18.9.2021 אועד למתן פסק דין בתפח"ע 20-12-40533 בבית משפט המחוזי בירושלים, לפיה מוקדם.

1. נגד המשיב הוגש ביום 18.12.2020 כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים שעניינם עבירות מין חמורות שביצע כלפי שתי נכדותיו וכלפי אחייניתו. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים

עמוד 1

2. ביום 27.12.2020 קבע בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת שושנה ליבוביץ) כי קיימות ראיות לכאורה שמבססות אפשרות סבירה להרשעת המשיב, וכן כי מתקיימות בעניינו הן עילת מעצר מסוג מסוכנות והן עילת מעצר מסוג חשש משיבוש הליכי משפט. עם זאת, כיוון שהמשיב, יליד 1955, הוא אדם מבוגר הנעדר כל עבר פלילי, בית המשפט המחוזי לא מצא לנכון לשלול את האפשרות שתימצא חלופת מעצר הולמת, אשר יהיה ביכולתה להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ולכן הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. במקביל, קבע בית המשפט המחוזי כי לאור מסוכנותו של המשיב, לא ניתן להעבירו לחלופת מעצר בטרם יינתן תסקיר בעניינו, ולכן הורה כי המשיב יוותר במעצר עד למתן החלטה אחרת.
3. ביום 13.1.2021 התקבל תסקיר המעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות של התנהגות פוגעת מצד המשיב, וכן התרשם כי אין ביכולתם של הגורמים המפקחים המוצעים להוות גורמים סמכותיים ומפחיתי סיכון. אי לכך, המליץ שירות המבחן על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריאח עד תום ההליכים בעניינו.
4. ביום 26.1.2021 קבע בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט אילן סלע) כי בשים לב להמלצת שירות המבחן, לא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב באמצעות חלופת מעצר, ולכן הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
5. משעתידים לחלוף תשעה חודשים מהמועד בו הושם המשיב במעצר מאחורי סורג ובריאח, הגישה המדינה בקשה לבית משפט זה להארכת מעצרו, ואולם המשיב מתנגד להארכת המעצר.
6. במסגרת הבקשה, וכן בטיעוניה בעל-פה, טוענת המדינה כי עבירות המין החמורות המיוחסות למשיב, אשר בוצעו לאורך תקופה ממושכת, כלפי שלוש מתלוננות שונות, ילדות בנות פחות מעשר שנים, בנות משפחתו, מלמדות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. עוד טוענת המדינה כי לחשש המובנה מפני שיבוש הליכי משפט בעבירות מין שבוצעו בתוך המסגרת המשפחתית, מתווסף חשש קונקרטי בעניינו של המשיב לאור טענת אימן של שתיים מהמתלוננות לפיה יתר בני המשפחה מפעילים כלפיה לחץ לשכנע את בנותיה לסגת מתלוננתן.
7. בא-כוח המשיב טוען מנגד כי ההליכים המשפטיים בעניינו של המשיב מתארכים באופן בלתי מתקבל על הדעת, כאשר, להערכתו, הליכים אלו צפויים להימשך הרבה מעבר לפרק זמן של שנה מהיום. בנוסף, לגישת בא-כוח המשיב בעת הזו לא מתקיים חשש מפני שיבוש הליכי משפט בעניינו של המשיב, וזאת במיוחד לאחר שהמדינה הודיעה כי אף לא אחת מהמתלוננות צפויה להעיד במהלך המשפט (עדות שלוש המתלוננות, שכולן קטינות מתחת לגיל 14, אמורה להימסר באמצעות חוקרת ילדים). זאת, בניגוד לכוונתה המקורית של המדינה להעיד את המתלוננות באישום הראשון נגד המשיב בהליך דנן. כמו כן, בא-כוח המשיב מצביע על קשיים ראייתיים הקיימים, לטעמו, בעדויות המתלוננות, וכן חולק על הטענה בדבר המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב לאור העובדה כי המעשה האחרון אליו מתייחס כתב האישום אירע בשנת 2019, כשנה לפני הגשת כתב האישום נגדו, וזאת מבלי שנטען כי המשיב ביצע עבירות דומות במהלך כל תקופה זו, אף על פי שלטענתו במהלך תקופה זו התקיימו פגישות מרובות בינו לבין המתלוננות.

8. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, בתשובה אשר הוגשה על ידי המשיב, ושמעתי את טיעוני הצדדים בעל-פה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצר להתקבל.

9. כידוע, עת נדרש בית המשפט לבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין האינטרסים של שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. בעשותו כן, ישקול בית המשפט, בין השאר, את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; חלוף הזמן מתחילת מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; והחשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מן הדין (ראו: בש"פ 4064/20 מדינת ישראל נ' חשאש, פסקה 13 (30.6.2020); בש"פ 8093/19 מדינת ישראל נ' רוחן, פסקה 15 (21.1.2020)).

10. המשיב עצור למעלה מתשעה חודשים מאחורי סורג ובריח, כאשר בשלב זה טרם החלה שמיעת פרשת התביעה. בנסיבות אלו, ובכך הודתה גם באת-כוח המבקשת בהגינותה, ההליך בתיק העיקרי מתקדם בקצב איטי מהרצוי, עניין התומך בעמדת המשיב כי מן הראוי לשחררו לחלופת מעצר. ואולם, כפי שקבע בית משפט זה לא אחת, קצב ניהול ההליך איננו עומד לבדו, אלא יש לאזנו אל מול יתר השיקולים המנויים לעיל (בש"פ 3787/21 מדינת ישראל נ' חסיןאבוזאייד, פסקה 6 (8.6.2021); בש"פ 2061/18 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 5 (29.3.2018)). בענייננו, חומרת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, הכוללות פגיעות מיניות חמורות אשר התפרסו על פני מספר שנים ונעשו כלפי בנות משפחתו הקטניות, משקפת רמת מסוכנות גבוהה מצד המשיב, ולא בכדי עבירות אלו מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. לכן, באיזון האמור במקרה שלפנינו, סבורני כי לעת הזו יש מקום להיענות לבקשת המשיבה להאריך את מעצרו של המשיב.

11. בצד זאת, ומבלי להביע עמדה לגופו של עניין, סבורני כי לאור הימשכות ההליכים בתיק העיקרי יש לאפשר למשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה למעצרו עד תום ההליכים לבית המשפט המחוזי בירושלים. במסגרת הבקשה, המשיב יוכל להעלות בפני בית המשפט המחוזי את טענותיו בדבר שינוי הנסיבות אשר לגישתו מפחית את החשש מפני שיבוש הליכים בעניינו, ובית המשפט המחוזי יבחן בקשה זו, ככל שתוגש, בסיוע שירות המבחן, לפי מיטב שיקול דעתו.

11. לאורהאמור, מוארך בזאת מעצרו של המשיב בהתאם לסעיף 62 לחוק המעצרים בתשעים וספיים החלמיום 18.9.2021 אועדלמתן פסקדין בתפח"ע 40533-12-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפיהמוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התשפ"ב (5.10.2021).

ש ו פ ט